

Yıllardan beri üzüntümüz ve cefamız eksik olmadı. Geçtiğimiz hafta bunlara ilave olarak da üç güzide insanımızı kaybettik.

Mustafa Vehbi KOÇ, 1960 yılında Türkiye sanayisinde doğdu. Genç yaşında aldığı sorumluluğu başarı ile yerine getirirken çalışan sayısı da yüz binleri bulmuştu. Bütün bunlara rağmen mütevazı kişiliğini ve toplum yararına olan projelere yaptığı katkıları bu toplum unutmaz. Şirketlerine yazılan haksız ve hukuksuz cezaları bile sesi çıkmadan ödeyen bir yaratılışı vardı. Sonradan görmeler gibi kibirli ve insanları aşağılayan biri değildi. Hiçbir zaman “ben ülkenin vergisinin yüzde onunu ödüyorum” diyerek hava atmadı. 56 gibi genç denilecek yaşta vefat etti. Şirketi sanayinin lokomotif ve lideriydi. Tam bir cumhuriyet vatandaşıydı ve doğum gününde zaten 29 Ekimdi. Tebrikler cumhuriyet sanayicisine.

Kamer GENÇ, 1940 yılında fakir bir ailenin çocuğu olarak Tunceli’de doğdu, yüksek öğreniminden sonra Danıştay sınavını kazandı. 1981 yılında Danışma Meclisi üyeliğine seçilene kadar bu görevi devam etti. 1981 Darbe Anayasasına Danışma Meclisinde muhalefet eden ender kişilerden biriydi ve o dönemin şartları altında darbe anayasasına ret oyu verdiği bilinmektedir. Sonra altı dönem milletvekilliği görevinde bulunarak cumhuriyet ilkeleri ve kazanımları doğrultusunda etkili ve esprili muhalefet yaptı. Milletvekilliği süresince aldığı maaşlar ile Tuncelili kız çocuklarını okuttuğu söylenir. Para için kimilerinin can verip, kula kulluk ve yolsuzluk yaptığı, T.C ibaresine bile katlanılmayan günümüzde Türk Bayrağına sarılı olarak Tunceli’de defnedilmeyi vasiyet etmişti. Bu davranışlarını alkışlıyoruz

Tahsin YÜCEL, 1933 yılında Elbistan’ın köyünde doğdu, üç yaşına gelmeden babasını kaybetti. Çocukluğunu annesi ve üç kardeşiyle geçirdi. Galatasaray Lisesinden sonra İstanbul Üniversitesi’ni bitirdi. Sonra hem yazdı hem çevirdi ve hem de akademik çalışmalarına devam ederek Fransız Dili ve edebiyatı alanında profesör oldu. Aynı zamanda Türk Dil Kurumu’nun da ödün vermez bir üyesiydi ve bu kurumun dildeki devrimci tutumunu kitapları ve denemeleriyle hiç yılmadan savundu. Tahsin Yücel, edebiyat profesörü değil de televizyonlarda topluma ot, yaprak tavsiye eden ve dini istismarı yapan sıradan bir hoca olsaydı daha çok tanınırdı, bu ayıp da bize yeter. Saygılarımız dil devrimcisine.

Üçü de yaşamları boyunca sayısız ödülleri ve başarıları sahibi oldu ama insanlarımız onları derinden tanımadı. Onlar kendilerini tanıtmak değil işlerini doğru yapmak için çalıştılar ve kendilerini yetiştiren Cumhuriyet rejiminin de savunucuları oldular. Cumhuriyetin zengin fakir ayırımı yapmadığını kanıtladılar. Ne yazık ki insan gibi olan insanlar hızla azalıyor. T.C üç önemli insanını kaybetti başımız sağ olsun, nur içinde yatsınlar...